

Arrest

nr. 134 446 van 2 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 10 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat KALIN, die loco advocaat C. KAYEMBE-MBAYI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 december 2013 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 6 mei 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 16 april 1977 te Ad Duwayn. U bent etnisch Ahamda – een stam van Arabische origine – en u liep school te Ad Duwayn tot en met het schooljaar 1997-1998, wanneer u het certificaat van secundair onderwijs behaalde. Na het beëindigen

van uw militaire dienstplicht, deed u meerdere jobs, waaronder in elektriciteit, werkte u van 2002 tot 2005 als handelaar te Juba (in het huidige Zuid-Soedan), en verhuisde u nadien, in het jaar 2008, naar Khartoem, daar de werkgelegenheid er groter was. U woonde te Khartoem samen met vier vrienden, die lid waren van de 'Sudanese Communist Party' (verder SCP). Ze overtuigden u om ook lid te worden van de SCP, en legden u uit dat deze partij naar vrijheid streeft. U werd lid van SCP in het jaar 2008, te Khartoem. In het jaar 2011 nam u deel aan een vreedzame manifestatie tegen de sluiting van de krant 'Al Midan' – de krant van de SCP. Op 15 juni 2012 nam u deel aan een manifestatie tegen het Soedanees regime, omwille van de verhoging van de voedselprijzen. Onderweg naar het presidentieel paleis, werden de manifestanten uiteen gedreven ter hoogte van de soek 'al arabi'. U ging daarop terug naar huis. Diezelfde avond, rond 22u, kwam een wagen van de veiligheidsdienst naar het huis van u en uw vrienden, en werden jullie allen opgepakt. Jullie werden naar een spookhuis te Bahri (Khartoem-noord) gebracht, waar u gedurende vier maanden opgesloten werd, geslagen en gemarteld. Nadat uw oog opzwol door de slagen die u kreeg, werd u naar het publiek ziekenhuis van de politie, 'Al Burri', gebracht. U werd er niet bewaakt, en op 19 oktober 2012 besloot u het ziekenhuis te verlaten. Nadat u het ziekenhuis was buiten gewandeld, ging u naar uw nonkel langs moederszijde, te Um Bada (Omdurman). Via uw neef kwam u in contact met een smokkelaar die bereid was u te helpen. Na een drie à vier dagen bij uw nonkel te Um Bada te hebben verbleven, verliet u Soedan met een landcruiser, en reisde u naar Libië. U kwam begin november 2012 aan te Libië, en verbleef er ongeveer 11 maanden terwijl u er wat geld verdiende. Nadien reisde u per boot verder, en kwam u aan te Lampedusa (Italië), waar u verbleef van 2 tot 17 oktober 2013. U werd nadien naar een centrum in Sicilië gestuurd, maar u reisde verder naar Rome, waar u een tweetal maanden verbleef. U reisde nadien per trein van Italië naar België, waar u aankwam op 5 december 2013. U vroeg diezelfde dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat de door u geopperde arrestatie en vervolgingsfeiten, die u ondergaan zou hebben te Soedan, absoluut niet geloofwaardig bevonden worden.

U verklaarde op 15 juni 2012 deel te hebben genomen aan een manifestatie tegen het Soedanees regime, naar aanleiding van de verhoging van de voedselprijzen, en diezelfde avond thuis, samen met vier vrienden van u, gearresteerd te zijn geworden door de veiligheidsdiensten (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). U werd, zo verklaarde u, opgesloten in een spookhuis te Bahri, waar u gedurende vier maanden geslagen en gefolterd werd, tot u naar het ziekenhuis werd overgebracht voor verzorging. Nog steeds volgens uw verklaringen afgelegd op het CGVS, werd u in het ziekenhuis niet bewaakt, en ontsnapte u er op 19 oktober 2012 door er buiten te wandelen, daar u er niet bewaakt werd. Gevraagd of men u, na uw arrestatie, ook zei waarom u werd gearresteerd, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat ze u sloegen, en dan weer de cel in staken (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u ondervraagd werd, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of men u dan op geen enkel moment ondervroeg, dan wel van iets in beschuldiging stelde, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat ze u zeiden dat u in de communistische partij zit, u ongelovig bent, en een last bent voor de maatschappij (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde dat u ontsnapte tijdens het transport van het ziekenhuis naar uw detentieplek (zie 'Vragenlijst CGVS', vraag 5, in administratief dossier), antwoordde u dat niet gezegd te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). U geconfronteerd met de vaststelling dat u op de DVZ eveneens verklaarde dat u ondervraagd werd tijdens uw detentie – nadat u een maand met rust werd gelaten – antwoordde u opnieuw ontkennend. Gevraagd hoe het dan komt dat dit wel te lezen valt in het gehoorverslag van uw gehoor op de DVZ, antwoordde u dat het aan de tolk lag (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). U erop gewezen dat uw verklaringen aan u werden voorgelezen, antwoordde u dat niemand iets herlas voor u – hoewel in het, door u gehandtekende, verslag van dit gehoor op de DVZ te lezen valt dat het u werd voorgelezen in het Arabisch. Daarnaast dient ook vastgesteld dat, wanneer u tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd werd of het interview op de DVZ goed verlopen was, u verklaarde dat het goed ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Deze tegenstrijdigheden tussen de verklaringen die u aflegde op enerzijds de DVZ, en anderzijds op het CGVS, doen reeds twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de door u geopperde detentie en daaropvolgende ontsnapping.

Voorts dient gewezen op de beschikbare objectieve informatie (toegevoegd aan het administratief dossier), die afbreuk doet aan elke geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent de manifestatie waaraan u zou hebben deelgenomen, uw detentie, en daaropvolgende ontsnapping. Gevraagd of er voorafgaand aan de 15e juni 2012 reeds manifestaties plaatsvonden omwille van de gestegen voedselprijzen, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of de manifestatie op 15 juni 2012 dan de eerste manifestatie in Khartoem was, tegen de verhoging van de prijzen, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe dat er nadien nog andere manifestaties waren. Gevraagd hoe de manifestaties in juni 2012 begonnen, antwoordde u dat de mensen gewoon samenkwamen en richting het [presidentieel] paleis gingen. U verklaarde verder dat, na de manifestatie, ze nagenoeg 1000 leden van de communistische partij arresteerden. Het dient evenwel vastgesteld, zo blijkt uit de beschikbare informatie, dat er inderdaad protesten begonnen omwille van de verhoging van de voedselprijzen in Khartoem halfweg juni 2012, maar dat de protesten aanvang namen op 16, dan wel 17 juni, op universiteitscampussen. Pas nadien sloeg het protest over naar de algemene bevolking in Khartoem en andere steden te Soedan. Nergens wordt er melding gemaakt van een grote manifestatie op 15 juni 2012 in Khartoem, die door de politie uiteengedreven werd wanneer de manifestanten op weg waren naar het presidentieel paleis, en waarbij 1000 leden van de communistische partij gearresteerd zouden zijn geworden. Gegeven de media-aandacht die aan de protesten van juni-juli 2012 werd gegeven, en de internationale organisaties zoals Amnesty International, Human Rights Watch, en International Crisis Group die het protest volgden, is het geenszins geloofwaardig dat er geen enkele melding gemaakt zou worden van het protest op 15 juni 2012, waar u over spreekt. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over deze manifestatie.

Voorts doen uw verklaringen over de dood van Ibrahim Nugud – voormalig voorzitter van de SCP – en uw verklaringen betreffende de manier waarop u van zijn overlijden op de hoogte kwam, volledig afbreuk aan de reeds aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas. U verklaarde dat Mohammed Mukhtar Al Khatib voorzitter is van de SCP sinds de dood van Ibrahim Nugud (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer dat was, antwoordde u in het jaar 2013. Gevraagd wanneer in het jaar 2013, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u reeds in de gevangenis was wanneer Nugud stierf, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat u op dat moment reeds in Libië was. Gevraagd hoe u vernam dat Nugud stierf, antwoordde u dat iedereen erover praatte, en het op de televisie te zien was (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Ter bevestiging gevraagd of u op dat moment reeds in Libië was, antwoordde u bevestigend. Later tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd wanneer in het jaar 2013 voormalig voorzitter Nugud stierf, antwoordde u op 22 maart (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Nogmaals ter bevestiging gevraagd of u reeds in Libië was op het moment dat Ibrahim Nugud stierf, en of u daar zeker over bent, antwoordde u dat u te Libië was. Het dient evenwel vastgesteld, zo blijkt eenduidig uit de beschikbare informatie, dat Ibrahim Nugud stierf te Londen op 22 maart 2012 - en niet 2013. Zijn begrafenis te Khartoem, op 25 maart 2012 werd door duizenden sympathisanten bijgewoond. Uw verklaring, dat u op het moment van de dood van Ibrahim Nugud, reeds te Libië was, en u het daar vernam op televisie, doet dan ook volledig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas, gezien de door u geopperde vervolgingsfeiten – waarbij u in detentie zou hebben gezeten van 15 juni 2012 tot 19 oktober 2012 – plaatsgevonden zouden hebben vóór uw vlucht uit Soedan en uw verblijf in Libië. Uw verklaringen, dat u reeds in Libië was op het moment van Nugud's dood, en u daar vernam dat hij gestorven was, doet derhalve volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielrelaas. Er kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan de door u opgeworpen vervolgingsfeiten.

Afgezien van de vaststelling dat de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende de door u geopperde vervolgingsfeiten, reeds ernstige twijfels doet rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het algemeen – kunnen nog enkele van uw verklaringen worden opgemerkt, die volkomen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw lidmaatschap van de Sudanese Communist Party (SCP).

U verklaarde dat u lid bent van de SCP sinds het jaar 2008 (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd omwille van welke reden u besloot lid te worden in het jaar 2008, antwoordde u dat het door uw vrienden kwam, met wie u samenwoonde, dat zij reeds lid waren van de partij, en ze u ook overtuigden om lid te worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8 en 25). Gevraagd waarvoor de SCP staat, en wat hun ideeën en doelen zijn, antwoordde u dat het de marxistisch-leninistische ideologie betreft, en voegde u er, uiterst algemeen, aan toe dat ze zich in vrijheid, democratie en de rechten van arbeiders, gemarginaliseerden en vrouwen interesseren (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U erop gewezen dat dat nogal algemene ideeën en concepten zijn, en gevraagd hoe deze doelen en ideeën dan toegepast worden in de politieke context in Soedan, antwoordde u, vaagweg en ontwijkend, 'door conferenties' en

'het volgen van de bevolking'. Gevraagd wat de concrete doelen zijn van de SCP, en wat zij willen, antwoordde u enkel dat ze een regimewissel willen. U erop gewezen dat alle oppositiepartijen in Soedan daarop aansturen, en gevraagd waarin de SCP verschilt van andere Soedanese oppositiepartijen, antwoordde u ontwijkend dat de overheid zich met de SCP moet, daar het een goed georganiseerde partij is. Nogmaals gevraagd waarin de SCP zoal verschilt van andere Soedanese oppositiepartijen, antwoordde u, wederom ontwijkend, dat de communistische partij de enige partij is waarvan de voorzitter geëxecuteerd werd – waarmee u verwijst naar de executie van Abdel Khalek Mahjoub in het jaar 1971 (zo'n 43 jaar geleden ondertussen), onder het voormalige Numeiri-regime (zie gehoorverslag CGVS, p. 11, 12 en 13). U nogmaals gevraagd naar de verschillen tussen SCP en andere Soedanese oppositiepartijen, antwoordde u dan weer dat de communisten als ongelovigen worden beschouwd, daar ze enkel in Marx en Stalin geloven (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd om wat meer te vertellen over de SCP, en opnieuw gevraagd waarin deze partij zoal verschilt van andere Soedanese oppositiepartijen – een vraag waarop het geenszins onredelijk is dat u zou kunnen antwoorden en duiding geven, zeker gezien het uitgesproken ideologisch karakter van de SCP – antwoordde u opnieuw dat de SCP door andere partijen gezien wordt als een ongelovige partij (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Gevraagd waarom de communisten ongelovigen zijn, en of u dat wat kunt uitleggen, antwoordde u dat de mensen denken dat Lenin en Marx enzo niet in god geloven maar in de kracht van de natuur (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). U voegde eraan toe dat die opvatting geen basis heeft, en het niet zo is. Gevraagd of u weet wat Marx zei over de rol van religie binnen de maatschappij, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd waarin de SCP dan in uw ogen verschilt van andere partijen, antwoordde u wederom dat het een goed georganiseerde partij is (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). U opnieuw gewezen op de vaagheid van uw antwoord, en u de vraag nogmaals gesteld, verklaarde u uiteindelijk dat uw kennis van de communistische partij daar ophoudt. Gezien uw verklaringen dat de SCP een zeer goed georganiseerde partij is, gevraagd hoe de communistische partij georganiseerd is in Khartoem, antwoordde u het niet te weten, er geen idee van te hebben, en enkel de voorzitter en woordvoerder te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd welke andere prominente figuren binnen de SCP u kent, naast de voorzitter en de woordvoerder, antwoordde u Mansour Khaled en Farouq Abu Awissa, en voegde u eraan toe dat zij leden van de centrale commissie zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd welke andere structuren er zijn in de partij, naast de door u genoemde 'centrale commissie', antwoordde u er geen enkel idee van te hebben. Gevraagd hoe er met de leden van de partij gecommuniceerd wordt, antwoordde u, wederom, er geen idee van te hebben. Het dient opgemerkt dat uw onwetendheid betreffende de organisationele structuur van de SCP, opmerkelijk bevonden wordt, daar u meermaals aangaf dat het verschil met andere oppositiepartijen, erin bestaat dat de SCP een goed georganiseerde partij is. U gewezen op uw eigen verklaring dat de communistische partij de marxistisch-leninistische ideologie aanhangt, en u gevraagd wat dat is, antwoordde u enkel 'Karl Marx, Lenin en Stalin' (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Opnieuw gevraagd wat de marxistisch-leninistische ideologie inhoudt, antwoordde u niet. Gevraagd of u die ideologie wat kunt uitleggen, antwoordde u ontkennend. Gevraagd hoe het komt dat u dat niet kunt, gezien het de ideologie is van de partij waarvan u beweerde lid te zijn sinds 2008, antwoordde u geen idee te hebben. Gevraagd waarom u dan eigenlijk lid was van de communistische partij, antwoordde u niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd wie Marx is, antwoordde u weinig verhelderend 'Karl Marx'. Gevraagd wie Karl Marx is, antwoordde u opnieuw niets. Gevraagd wat Karl Marx gedaan heeft, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd, bij wijze van voorbeeld, of hij boeken schreef, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat hij een boek schreef over het marxisme. Gevraagd welk boek, antwoordde u vaagweg, en opnieuw geenszins verhelderend, 'een boek over het communisme'. Gevraagd hoe dat boek dan heet, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd wie Lenin is, antwoordde u weinig verhelderend 'Vladimir Lenin'. Gevraagd wie Vladimir Lenin is, antwoordde u het niet te weten, en voegde u eraan toe dat u zelf de partij niet stichtte. Gevraagd hoe het kan dat u hierover niets weet te vertellen, gezien uw eigen verklaringen dat SCP de marxistisch-leninistische ideologie aanhangt, antwoordde u – opnieuw uiterst vaag, algemeen en weinig verhelderend – dat ze 'het communisme in de wereld stichtten'. Gevraagd wanneer Marx leefde, en wanneer hij het communisme stichtte, antwoordde u opnieuw dat u het niet weet. Gevraagd wanneer Lenin leefde, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd uit welk land Lenin afkomstig is, antwoordde u ontkennend, en voegde u er, gissend, Joegoslavië aan toe. Gevraagd of u weet wie Friedrich Engels is, antwoordde u gehoord te hebben over hem. Gevraagd wat u van hem weet, antwoordde u – uw vorige verklaring bijstellend – dat het zij vier waren die het communisme stichtten, namelijk Marx, Lenin, Stalin en Engels (zie gehoorverslag CGVS, p. 21-22). Gevraagd of u weet wie Stalin is, antwoordde u wederom ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U erop gewezen dat u zelf over deze zaken sprak, en gevraagd of u dan spreekt over zaken waarover u eigenlijk niets afweet, antwoordde u dat dat

de specificiteiten van de partij zijn, en u dat niet weet. U erop gewezen dat de marxistisch-leninistische ideologie toch de kern van het communisme uitmaakt, antwoordde u ontwijkend en niets verhelderend dat u zei dat het een ideologie is. Gevraagd of u dan ook kunt zeggen wat die ideologie inhoudt, kwam u niet verder dan 'strijden tegen het kapitalisme' en 'arbeiders verdedigen'. Er dient opgemerkt dat uw complete onwetendheid betreffende de zaken en namen met betrekking tot uw partij die u zelf opbracht, betreffende de ideologie van uw partij die u zelf ter sprake bracht, en het onvermogen uwentwege de positie van SCP binnen het politieke landschap te Soedan enigszins te schetsen, en aan te geven waarin deze partij zoal verschilt van andere Soedanese oppositiepartijen, ernstige vraagtekens doet rijzen met betrekking tot de waarachtigheid van uw verklaringen omtrent het door u geopperde politieke engagement en lidmaatschap van de SCP. De frappante onwetendheid betreffende de partij waarvan u opperde reeds een zestal jaren lid te zijn, doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Onderstaande vaststellingen bevestigen enkel dit ongeloofwaardig bevonden karakter van uw verklaringen met betrekking tot het door u geopperde politieke engagement en lidmaatschap van de SCP.

U verklaarde dat op 24 januari 2009 het vijfde congres van de SCP plaatsvond, en dit congres toegelaten was (zie gehoorverslag CGVS, p. 10 en 12). U verklaarde eveneens dat de toenmalig voorzitter Mohamed Ibrahim Nugud toen in detentie was, en hij niet aanwezig was op het vijfde congres (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd tot wanneer hij in detentie zat, antwoordde u 'tot ongeveer 2012'. Gevraagd of u zelf deelnam aan de vijfde conventie van de SCP, antwoordde u dat u er niet was door ziekte (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer de vierde conventie plaatsvond, antwoordde u 1965. Gevraagd wat er zoal beslist werd op de vijfde conventie van de SCP, antwoordde u het niet te weten. Gesteld dat het toch wel een belangrijke conferentie was, antwoordde u opnieuw het niet te weten. Gevraagd hoe het komt dat u er niets over weet, gezien ze meer dan veertig jaar hadden gewacht om die conventie te houden, antwoordde u wederom dat u het niet weet. Later tijdens het gehoor op het CGVS, opnieuw gevraagd omwille van welke reden de vijfde conventie georganiseerd werd in januari 2009, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). U herinnert aan uw verklaring dat Ibrahim Nugud niet aanwezig was op de vijfde conventie te Khartoum in januari 2009, en opnieuw gevraagd waarom hij er niet was, antwoordde u er eigenlijk geen idee van te hebben, hij misschien in detentie zat, dan wel in het buitenland was, en dat u weet dat hij in detentie zat, maar dat u niet weet wanneer. Afgezien van de tegenstrijdigheid met uw eerdere verklaring – namelijk dat Ibrahim Nugud op dat moment in de Kober-gevangenis in detentie zat – en de manier waarop u uw antwoorden steeds blijkt te wijzigen, dient opgemerkt dat uw verklaringen geenszins stroken met de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier). Immers, zo blijkt dat Ibrahim Nugud wel degelijk aanwezig was op de vijfde conventie van de SCP op 24 januari 2009, zijn herverkiezing als voorzitter zelfs een van de programmapunten van de conventie was, en hij er ook de openingssessie toesprak. Voorts blijkt dat de vierde conventie gehouden werd in 1967 – en niet 1965 – en dat de vijfde conventie een nieuw partijprogramma en -grondwet als onderwerp had. Voorts blijkt dat er cruciale onderwerpen besproken zouden worden, zoals de omvorming van de partij in een sociaaldemocratische kracht, en mogelijks een verandering van de partijnaam – waarover voorafgaandelijk al discussie ontstond. Dat u hierover niets weet te vertellen, en verkeerdelijk meent dat uw eigen partijleider niet eens aanwezig was op deze, voor de SCP toch wel belangrijke, conferentie – hoewel hij de conferentieleden toesprak en zijn herverkiezing een van de programmapunten was – doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van het door u geopperde SCP-lidmaatschap.

Gevraagd wanneer de laatste presidentsverkiezingen plaatsvonden in Soedan, antwoordde u in 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd wanneer in 2011, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of de SCP deelnam aan deze verkiezingen, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of de SCP dan geen presidentskandidaat had, antwoordde u ontwijkend, en volkomen irrelevant, dat Yassir Arman de presidentskandidaat van de volksbeweging was. U erop gewezen dat dat een andere politieke partij is, en nogmaals gevraagd of de SCP een presidentskandidaat had bij de presidentsverkiezingen, antwoordde u dan weer te denken dat Khaled Mansour presidentskandidaat voor SCP was. Gevraagd of ze dan wél deel namen aan de verkiezingen, antwoordde u er geen idee van te hebben. Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel dat de laatste presidentsverkiezingen in Soedan plaatsvonden in april 2010, dat de SCP wel degelijk deelnam aan deze verkiezingen, en de presidentskandidaat Ibrahim Nugud – toenmalig partijvoorzitter – was. Dat u zelfs niet blijkt te weten of uw partij wel meedeed aan de presidentsverkiezingen, noch wie de presidentskandidaat voor uw partij was, doet verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel

aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw zogenaamd lidmaatschap van SCP, en politiek engagement in Soedan.

Gevraagd welke partijen er deel uitmaken van de Soedanese regering, antwoordde u de partijen Nationaal Congres ('National Congress Party', verder NCP), de Umma-partij ('National Umma Party', verder NUP), de Popular Congress Party (verder PCP) en JEM ('Justice and Equality Movement', verder JEM) (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Ter bevestiging gevraagd of die partijen allemaal in de Soedanese regering zitten, antwoordde u bevestigend, en verklaarde u zelfs dat ze ministers hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gevraagd of JEM dan ministers heeft in de Soedanese regering, antwoordde u dat zij de minister van cultuur leveren, een zekere Tayeb Bedawi. Gevraagd of JEM nog andere ministers levert in de Soedanese regering, antwoordde u er geen idee van te hebben of er nog andere zijn. U verklaarde daarnaast nog dat de NUP deelnam aan de regering, maar u niet weet met wie. Nogmaals ter bevestiging gevraagd of al deze partijen in de Soedanese regering zetelen, antwoordde u dat PCP en NCP maar één minister hebben, en NUP twee ministers. Gevraagd of NCP dan maar één minister heeft, wijzigde u uw antwoord, daar u klaarblijkelijk plots ook zelf inzag dat NCP de meerderheidspartij is.

Bovenstaande verklaringen tonen een dermate onwetendheid met betrekking tot de Soedanese politiek aan, en wijzen erop dat u geenszins vertrouwd bent met de politieke context in Soedan. Immers, uw (wijzigende) verklaringen omtrent de partijen die in de Soedanese regering zouden zitten, zijn niet enkel volkomen foutief, maar ook dermate bizar en volslagen nonsens, dat er ernstig afbreuk gedaan wordt aan de door u voorgehouden interesse in de Soedanese politiek, tout court. Immers, de door u genoemde minister van cultuur, Tayeb Bedawi, is een lid van de heersende NCP – en niet van de Darfoerese rebellenbeweging JEM – die als minister van cultuur aangesteld werd in december 2013. De NUP, net zoals de PCP, betreffen oppositiepartijen die geenszins in de Soedanese regering zetelen, maar net oproepen tot een regimewissel. Uw verklaringen betreffende JEM kunnen mogelijks nog treffender genoemd worden, daar dit een Darfoerese rebellenbeweging betreft waarmee de Soedanese overheid in staat van oorlog verkeert, en die tot op heden gewapend verzet levert tegen de Soedanese overheid, dit in het kader van het verbond tussen verschillende Soedanese gewapende verzetsbewegingen, met name het 'Sudan Revolutionary Front' (zie info in administratief dossier). Dat u meende dat JEM zetelt in de Soedanese regering, en er zelfs de minister van cultuur levert, slaat dan ook nergens op, en geeft enkel blijk van een volslagen onvertrouwdheid met de Soedanese politieke context in het algemeen.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, dient geconcludeerd dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten in Soedan, aan het door u geopperde lidmaatschap van SCP, en evenmin aan het door u geopperde politiek activisme in Soedan, in het algemeen. U heeft derhalve niet aannemelijk weten te maken dat er in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. De door u neergelegde kaart van nationaliteit, attestatie van leeftijdsbepaling, en kopie van het document dat aantoonde dat u uw militaire dienst voltooide, worden als dusdanig niet betwijfeld, maar staven enkel uw Soedanese nationaliteit en identiteit – hetgeen in deze niet in twijfel wordt getrokken – en hebben voor het overige geen relevantie in het kader van uw asielrelaas. Wat betreft het door u opgestuurde 'certificat médical', waarin te lezen valt dat er littekens te zien vallen op uw beide benen, dient vastgesteld dat dit geen bewijs vormt voor het door u geopperde asielrelaas. Immers, een medische vaststelling kan geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze littekens, de plaats en het precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch hoe deze littekens precies opgelopen zouden zijn. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag, niet geloofwaardig bevonden worden, kan het door u neergelegde 'certificat médical' dan ook niet opgevat worden als een bewijs voor het door u geopperde asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de *“Schending van de evenredigheidsprincipes van een goede administratie; Overschrijding van macht en duidelijke beoordelingsfout; Schending van art. 1.A.2 van het verdrag van Genève van 28/07/1951; Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; en artikel 62 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen; Schending van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens; Schending van het principe volgens hetwelk de administratie gehouden is rekening te houden met alle relevante elementen van de zaak”*.

2.3. Het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratoire opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze, jegens de belangen van het onthaalland, ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratoire bevoegdheid (RvV 13 maart 2009, nr. 24.527). In zoverre al nuttig aangevoerd, is dit middel dan ook ongegrond.

2.4. Waar verzoeker poneert dat de beslissing met *“overschrijding van macht”* is genomen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker niet toelicht waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet bevoegd was tot het nemen van de bestreden beslissing, noch wordt toegelicht op welke onjuiste of op juridisch onaanvaardbare motieven de beslissing zou steunen (RvS 4 maart 1960, nr. 7681; RvS 30 september 1960, nr. 8094; RvS 23 november 1965, nr. 11.519). Dit onderdeel van het middel is, in zoverre al ontvankelijk, ongegrond.

2.5. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.6. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour*

déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn politieke profiel en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.3. Voor zover verzoeker reeds in 2008 lid werd van de *Sudanese Communist Party* (SCP), in Khartoem samenwoonde met vier vrienden–SCP medeleden door wie hij zich aangesloten had tot de partij en deelnam aan manifestaties moet hij dit nauwgezet kunnen toelichten. Immers minstens kan verondersteld worden dat een doorgedreven motivatie en bediscussieerde overtuiging tot aansluiting van een dergelijke partij noopt en dat verzoeker aldus een navenante kennis kan aantonen. Echter er dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over en bekendheid met de demonstraties, de structuur, de doelstellingen, de ideologie en de conventies van de SCP en de Soedanese politiek en verkiezingen, ernstig foutief en onwetend zijn en aldus strijdig zijn met het door verzoekers aangemeten profiel. Dat verzoeker *“enkel een gewone aanhanger”* is, blijkt niet uit zijn deelname aan betogingen, noch kan worden aangenomen dat *“het geenszins door overtuiging is dat hij zich zou opdringen tot deze partij aan te sluiten, maar wel via vrienden die er hem over gesproken hadden”* gezien het lidmaatschap en activisme voor een verboden politieke partij, belangrijke en mogelijks levensbedreigende risico's met zich brengt, wat een overtuigend engagement vereist. Verzoeker tracht thans zijn onwetendheden toe te dekken door zijn engagement af te zwakken (*“dat zijn werkelijke motivering eenvoudig het goed functioneren van zijn land is”*), doch verklaart geenszins waarom zijn kennis over de SCP dermate foutief en onwetend is, zodat de Raad enkel kan concluderen dat verzoeker geen enkel politiek engagement aantoon, zelfs geen bijzondere bekendheid van deze partij. Gezien verzoekers asielaanvraag volledig geënt is op zijn beweerde politieke engagement, kan hieraan geen enkel geloof meer worden gehecht.

3.3.1. De commissaris-generaal stelt dan ook terecht dat verzoekers kennis over de SCP en de Soedanese politiek ernstig onvoldoende is om aannemelijk te maken dat hij de door hem beweerde vervolging heeft beleefd. Het is immers redelijk ervan uit te gaan dat verzoeker, indien hij aansluiting zocht bij een illegale politieke beweging en zich actief inzette middels demonstraties, hiervoor een meer dan normale belangstelling toonde en doorgedreven overtuiging. Dit is niet het geval. Verzoeker toont niet aan ooit politiek geëngageerd geweest te zijn.

3.4. Bovendien stelt de Raad samen met de commissaris-generaal eveneens vast dat verzoekers verklaringen inzake de demonstratie, zijn arrestatie en detentie en zijn ontsnapping, tegenstrijdig zijn met de objectieve informatie en zijn eigen eerdere verklaringen, onwetend en onlogisch zijn.

3.4.1. Voor zover verzoeker volhoudt dat zijn eigen tegenstrijdige verklaringen te wijten zijn aan vertaalfouten, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde op de DVZ uitdrukkelijk *“de eerste maand werd ik met rust gelaten. De daaropvolgende maand werd ik verhoord en geslagen. Op 19/10/12 kon ik ontsnappen tijdens het transport van het ziekenhuis terug naar het kamp. Ik was enkele dagen voordien naar het ziekenhuis gebracht nadat ik was flauwgevallen.”* (vragenlijst 3.5) terwijl hij tijdens het gehoor verklaarde *“Ik ging het ziekenhuis uit”* (gehoor p. 15) en *“nee, geen ondervraging”* (gehoor p. 18). De verklaringen van

verzoeker in de vragenlijst werden verzoeker voorgelezen in het Arabisch en door hem op beide bladzijden ondertekend. Verzoeker was aldus in de gelegenheid om naar aanleiding van deze vragenlijst bijkomende opmerkingen te maken of correcties aan te brengen, doch heeft geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst, noch met betrekking tot de communicatie tussen de tolk en hemzelf, ook niet ter gelegenheid van het interview op het CGVS wanneer daarover uitdrukkelijk gevraagd werd (gehoor p. 2). De afgevaardigde ambtenaar heeft er bovendien geen persoonlijk belang bij dat de verklaringen van de asielzoeker onjuist zouden worden weergegeven. Verzoekers verklaring beperkt zich dan ook tot een loutere ontkenning die niet vermag de vastgestelde ernstige tegenstrijdigheden inzake ondervraging en ontsnapping te verklaren.

3.4.2. Waar verzoeker meent dat *“het bestaande regime zijn land steeds autoritair was, en dat daartoe meerdere feiten van repressie niet in de plaatselijke noch internationale pers voorkomen”*, gaat hij eraan voorbij dat andere, kleinere protesten, zoals op de universiteitscampussen, uitgebreide internationale belangstelling kregen en dat bovendien uit de internationale mensenrechtenrapporten en andere mediaverslaggeving blijkt dat deze protesten op 16/17 juni het beginpunt vormden van algemenere protesten, zodat verzoeker geenszins verklaart waarom een manifestatie die beweerdelijk op 15 juni zou zijn gehouden waarbij 1000 leden van de SCP zouden zijn gearresteerd geen internationale aandacht zou hebben gekregen en er zelfs tegenstrijdige berichten inzake de aanvang van de protesten zouden circuleren.

3.4.3. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven, alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen, zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag, de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen, en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verzoeker voldoet hier geenszins aan.

3.4.4. Daar waar verzoeker, aangaande de dood van Ibrahim Nugud, aanhaalt dat hij zich in deze periode *“in Lybië bevond op weg naar Italië. Om die reden kon hij slechts verspreide inlichtingen hebben over de dood van Ibrahim Nugud. Bovendien is het evident dat een persoon die een land doorkruist, zonder twijfel clandestien, toegang hebben tot een juiste inlichting zeer moeilijk is”*, gaat hij er volkomen aan voorbij dat Ibrahim Nugud gestorven is op 22 maart 2012, dus vooraleer verzoeker op 15 juni 2012 beweerdelijk gearresteerd werd en diende te vluchten. Aldus is geenszins aanvaardbaar dat hij zich dermate vergist over het tijdstip van de dood van de voormalige voorzitter van de SCP.

3.4.5. Wat het *certificat medical* betreft, behoort het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad. Uit het medische attest blijkt dat verwezen wordt naar verzoekers verklaringen ter zake. Zoals hoger aangehaald kan uit verzoekers verklaringen echter geen vervolging worden afgeleid. In deze benadrukt de Raad dat het niet is omdat het medisch verslag een beknopte weergave bevat van verzoekers verklaringen, dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de vervolging zou kunnen aantonen. Ten slotte dient nog te worden benadrukt dat een arts geen onderzoek voert naar de waarachtigheid of de gegrondheid van de verklaringen van de patiënt over een eventuele politieke vervolging. Ook wat de overige voorgelegde documenten betreft, verwijst de Raad naar de terechte beoordeling door de commissaris-generaal ter zake.

3.5. Verzoekers verklaringen zijn op alle punten ongeloofwaardig. Verzoeker brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker

weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.7. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.8. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK